

ກູ້ກະທຽວ

ກຳນົດລັກນະນະແລະວິທີກາຣົດຕິດເຄື່ອງໜາຍແສດງວ່າມີກາຣະກັນ

ຄວາມເສີ່ຫາຍສໍາຫັນຜູ້ປະສົບກົມຈາກຮ

ພ.ສ. ແກສະກ

ອາສີຍໍານາຈຕາມຄວາມໃນມາດຮາ ៥ ແຫ່ງພຣະຣາຊບຸນຸບົກຍົດຕິກຸ່ມຄຣອງຜູ້ປະສົບກົມຈາກຮ ພ.ສ. ແກສະກ

ໜຶ່ງແກ່ໄປເພີ່ມເຕີມໂດຍພຣະຣາຊບຸນຸບົກຍົດຕິກຸ່ມຄຣອງຜູ້ປະສົບກົມຈາກຮ (ລັບທີ່ ៣) ພ.ສ. ແກສະກ

ມາດຮາ ១២ ວຣຄສາມ ແຫ່ງພຣະຣາຊບຸນຸບົກຍົດຕິກຸ່ມຄຣອງຜູ້ປະສົບກົມຈາກຮ ພ.ສ. ແກສະກ ວັດທະນາ

ກະທຽວພານີຍໍ່ອອກກູ້ກະທຽວໄວ້ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

ຂໍ້ ១ ໄທ້ຍກເລີກ

(១) ກູ້ກະທຽວ ລັບທີ່ ១៤ (ພ.ສ. ແກສະກ) ອອກຕາມຄວາມໃນພຣະຣາຊບຸນຸບົກຍົດຕິກຸ່ມຄຣອງຜູ້ປະສົບກົມຈາກຮ ພ.ສ. ແກສະກ

(២) ກູ້ກະທຽວ ລັບທີ່ ១៥ (ພ.ສ. ແກສະກ) ອອກຕາມຄວາມໃນພຣະຣາຊບຸນຸບົກຍົດຕິກຸ່ມຄຣອງຜູ້ປະສົບກົມຈາກຮ ພ.ສ. ແກສະກ

ຂໍ້ ២ ລັກນະນະຂອງເຄື່ອງໜາຍແສດງວ່າມີກາຣະກັນຄວາມເສີ່ຫາຍສໍາຫັນຜູ້ປະສົບກົມຈາກຮ ໄທ້ເປັນໄປຕາມແບບທ້າຍກູ້ກະທຽວນີ້ ແລະໃໝ່ນີ້ສີ ລວດລາຍແລະຮາຍລະເຢີດເອີ່ນໄດ້ສໍາຫັນປ້ອງກັນກາຣປລອມແປລັງຕາມທີ່ອົບດີກົມກາຣປລອມກົມກັນ

ຂໍ້ ៣ ໄທ້ເຈົ້າຂອງຮົດຕິດເຄື່ອງໜາຍຕາມຂໍ້ ២ ໄວ່ທ່ຽກຮາກໜ້າກົດດ້ານໃນທັນຂ້ອຄວາມດ້ານໜ້າຂອງເຄື່ອງໜາຍອອກດ້ານນອກ

ກຮົມທີ່ໄມ່ມີກະຈົກໜ້າກົດ ໄທ້ຕິດເຄື່ອງໜາຍດັ່ງກ່າວໄວ້ທີ່ສາມາຮົມອງເຫັນຂ້ອຄວາມດ້ານໜ້າຂອງເຄື່ອງໜາຍໄດ້ສັດເຈນ

ບັນດາ ເຊື່ອງໝາຍແສດງວ່າມີກາປະກັນຄວາມເສີ່ຫາຍສໍາຫັນຜູ້ປະລັບກັບຈາກຮູດຕາມກູ້ກະທຽວ
ນັບທີ່ ៣ (ພ.ສ. ແກສະກ) ອອກຕາມຄວາມໃນພຣະໝານຸບູດຸກົມຮອງຜູ້ປະລັບກັບຈາກຮູດ
ທີ່ຍັງມີພລອຍຸກ່ອນວັນທີກູ້ກະທຽວນີ້ໃຫ້ບັນດາ ໃຫ້ຄົງໃຫ້ໄດ້ຕ່ອໄປຈຸນກວ່າເຂົ້າງໝາຍນີ້ຈະສັ່ນຜົດ

ບັນດາ ກູ້ກະທຽວນີ້ໃຫ້ໃຫ້ບັນດາຕັ້ງແຕ່ວັນທີ ១ ມັງກອນ ພ.ສ. ແກສະກ ເປັນຕົ້ນໄປ

ໃຫ້ໄວ້ ດັວ ວັນທີ ៣ ຂັນວາຄມ ພ.ສ. ແກສະກ

ອຳນວຍ ໂພະຮາມົມືກ

ຮັບມືນຕີວ່າການກະທຽວພາຜົນຍົງ

แบบเครื่องหมายแสดงว่ามีการประกันความเสี่ยงหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถ

ประวัติการออกผู้ประสบภัยจากกรณีอุบัติเหตุ	
บริษัท	
กรมธรรม์เลขที่	
ชื่อรถ	เลขทะเบียนรถ
เลขตัวรถ	
เลขที่	
ระยะเวลาสิ้นสุด	
นายทะเบียน	
กรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์	

**แบบเครื่องหมาย
ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัย
จากรถจักรยานยนต์**

ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจักรยานยนต์	
บริษัท	
กรมธรรม์เลขที่	
ชื่อรถ	เลขทะเบียนรถ
เลขตัวรถ	
เลขที่	
ระยะเวลาสิ้นสุด	
นายทะเบียน	
กรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์	

**แบบเครื่องหมาย
ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัย
จากรถยนต์ประเภทอื่น**

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันมีกฎหมายกระทรวงกำหนดลักษณะและวิธีการติดเครื่องหมายแสดงว่ามีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถดอยู่ ๒ ฉบับ คือ กฎหมายกระทรวงฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) และกฎหมายฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อความสะดวกในการบังคับใช้ สมควรกำหนดรวมไว้ในกฎหมายนี้เพื่อป้องกันการปลอมแปลงได้อย่างเพียงพอแล้ว การติดวัสดุป้องกันการปลอมแปลงบนเครื่องหมายดังกล่าวจึงก่อให้เกิดภาระค่าใช้จ่ายโดยไม่จำเป็น สมควรยกเลิกการติดวัสดุป้องกันการปลอมแปลงตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นต้นไป จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายนี้